

Finian Cunningham: Co když jsou rozhovory USA a NATO zástěrkou pro další agresi vůči Rusku?

- CZ24 News | 29. prosince 2021

RUSKO/USA: Nedojde-li k okamžitým reakcím na legitimní bezpečnostní obavy Ruska, pak další fáze nás dostává do robustnější vojensko-technickou sféry.

Je zcela zřejmé, že čas běží, pokud jde o reakci Spojených států a jejich spojenců v NATO na naléhavé bezpečnostní návrhy Ruska.

Pokud nadcházející rozhovory nepřinesou v krátké době pevné bezpečnostní záruky, vznikne v Moskvě podezření, že USA a NATO využívají angažmá jako zástěrku pro pokračování dlouhodobého vojenského posilování proti Rusku.

Strategická trpělivost Ruska se vyčerpala. Roky neúnavného pronikání Spojených států a NATO do zemí spadajících do oblasti ruských bezpečnostních zájmů dospěly do bodu, kdy Moskva nekompromisně vyhlásila červené linie, které musí být respektovány. Stručně řečeno, žádná další expanze vojenského bloku vedeného USA na východ a za druhé, odstranění amerických úderných zbraní ze sousedních států.

Poslední fází dlouhé hry po skončení studené války bylo zástupné ohrožování Ukrajiny. Moskva by mohla být kritizována za přílišnou mírnost reakcí na špatnou vůli a nepřátelské kroky NATO od konce 90. let, kdy NATO roztrhalo záruky Rusku ohledně své expanze na východ. A kyjevský režim podporovaný NATO, který ohrožuje ruské obyvatelstvo na východní Ukrajině a národní bezpečnost Ruska, je poslední kapkou. Lepší pozdě než nikdy.

Balíček bezpečnostních záruk požadovaných Ruskem, který byl zveřejněn 17. prosince, vedl k tomu, že se Spojené státy a NATO dohodly na lednovém jednání.

Náměstek ruského ministra zahraničí Sergej Rjabkov [varoval](#), že Moskva ohledně svých bezpečnostních požadavků neblafuje.

Ruský prezident Vladimir Putin [prohlásil](#), že pokud USA a NATO nebudou reagovat, bude přijata řada technických a vojenských opatření k zajištění národní bezpečnosti.

Moskva zjevně vědomě stanovila časový rámec rozhovorů, aby zajistila hmatatelný pokrok při plnění svých červených linií. Washington a jeho evropští spojenci budou muset předložit právně závazné kroky, které povedou k ústupu NATO. Velkou zkouškou bude, zda Spojené státy přistoupí na požadavek Moskvy, aby byl vyloučen vstup Ukrajiny a dalších bývalých sovětských republik do NATO.

Bidenova administrativa a NATO zatím vyloučily, že by ruskou podmínku splnily. Zdá se nepravděpodobné, že by USA výslovně prohlásily, že nepřipustí členství Ukrajiny v NATO. Washington může i nadále odkládat souhlas se vstupem Ukrajiny do NATO, jak to činí od roku 2008, ale zdá se, že očekávat výslovný, právně závazný slib, že i v budoucnu bude členství Ukrajiny v alianci odepřeno, je příliš.

Pokud tedy Spojené státy a jejich partneři v NATO nemají v úmyslu respektovat ruskou červenou

linii, vyvolává to otázky ohledně jejich záměru zapojit se do rozhovorů.

Prezident Putin vyjádřil obavy, že by jednání mohla být cynicky využita jako zástěrka pro USA a NATO k pokračování agresivní politiky vůči Rusku.

Putin o víkendu v rozhovoru pro ruská média [řekl](#): „Budou [NATO] donekonečna žvanit, donekonečna mluvit o nutnosti vyjednávat a neudělají nic, kromě toho, že našeho souseda [Ukrajinu] zásobí moderními zbraňovými systémy a zvýší hrozbu pro Rusko. My pak budeme nuceni se nějak s tím vypořádat, nějak s tím žít.“

Kreml učinil velmi neobvyklý krok, když zveřejnil jasné červené linie a požadoval rychlou reakci. Vzhledem k historickým zkušenostem s licoměrností a falšemi ze strany USA a NATO se však zdá být marná naděje, že dojde ke skutečné změně postoje. Zdá se, že to připouští i sám Putin ve výše uvedených komentářích.

Bidenova administrativa na jedné straně mluví o potřebě rozhovorů s Ruskem, na druhé straně po celou dobu zásobuje Ukrajinu zbraněmi, vojenskými poradci a pracuje na zvyšování útočných schopností Ukrajiny. Pro zuřivě protiruský režim v Kyjevě to znamená jednu zelenou za druhou pro pokračování v podněcování agrese vůči Moskvě.

Od převratu v Kyjevě v roce 2014, který podpořila CIA, dodal Washington Ukrajině zbraně za více než 2,5 miliardy dolarů. Bidenova administrativa vyčlenila jen na příští rok dalších nejméně 300 milionů dolarů na smrtící vojenskou podporu. Existují plány na přesměrování munice, která byla určena pro Afghánistán. Jsme zde svědky masivní mobilizace válečného úsilí Spojených států na prahu Ruska, která probíhá již několik let a nabírá na obrátkách. Zdánlivě opožděná předehra k rozhovorům je jako ochablý signál rukou k zastavení řidiče řítícího se kolosu.

Ještě znepokojivější jsou kroky Pentagonu, který ukrajinským ozbrojeným silám poskytuje více zpravodajských informací z bojiště. [Zpráva New York Times](#) z minulého týdne odhaluje, že USA již s kyjevským režimem sdílejí „akční“ logistické údaje o ruských vojenských formacích. Bidenova administrativa zvažuje zintenzivnění sledování ruské strany ve jménu „obrany“ Ukrajiny.

Zpráva New York Times předstírá znepokojení, když uvádí: Američtí představitelé připouštějí, že „jedním z možných problémů při poskytování logistických informací v reálném čase je, že by to mohlo vést Ukrajinu k prvnímu útoku [proti Rusku]“.

Ve skutečnosti to pro Washington není „potenciální problém“. Je to záměrná kalkulace. Pentagon vyzbrojil rusofobní kyjevský režim, který sám dosadil k moci, aby destabilizoval Rusko. To byl strategický cíl, který se táhl celá desetiletí za imperiálních plánovačů, jako byl zesnulý Zbigniew Brzezinski. A nyní „velká hra“ dospěla do bodu, kdy Washington poskytuje svému loutkovému režimu logistické informace umožňující přímý útok na ruské síly uvnitř vlastních hranic, tedy na samotné Rusko.

Z tohoto zhoubného pozadí lze usuzovat, že rozhovory s USA a jejich partnery v NATO nejsou ve skutečnosti ničím jiným než hanebnou zástěrkou pro dlouhodobou agresi proti Rusku.

Vzhledem k neutuchajícím, endemickým zradám ze strany USA a NATO lze mít podezření, že ruské vedení dobře ví, že navrhované rozhovory představují nebezpečný zlom. Pokud nedojde k rychlé reakci na oprávněné bezpečnostní obavy Ruska, pak další fáze znamená silnější vojensko-technickou odpověď. Zdá se, že Moskva již tuto oblast rozehrála s vědomím, že je téměř nevyhnutelná.

AUTOR: Finian Cunnigham

[ZDROJ](#)

PŘEKLAD: zvedavec.org